

Maade, men jeg kan ikke se bort fra, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) ogsaa gjorde opmærksom paa, at vi have haft Eksempler paa, at Kommuner benytte den Slags Anlæg til Beskatningsobjekt og altsaa handle mod det, som er Lovens Øjemed, nemlig at gøre denne Drivkraft saa billig og let tilgængelig for Befolkningen som muligt. — Naar det ærede Medlem fra Frederiksberg, der i øvrigt sluttede sig saa varmt til Lovforslaget og kun gjorde enkelte, nærmest redaktionelle Indvendinger, spurgte mig, hvem det var, som skulde fastsætte Erstatningsansvaret efter Kap. 2, maa jeg gaa ud fra, at det er Domstolene. Det er Domstolene, der paa Grundlag af Bestemmelserne i Kap. 2 have at afgøre, hvem der skal betale, og hvor meget der skal betales. Naar det ærede Medlem særlig var ængstelig for, at man kunde forstaa § 6 saaledes, at der *altid* skulde gives Erstatning, tror jeg dog, han overdriver dens Betydning. Vel staar der i § 6, andet Stykke, i Slutningen: „Erstatningen“, men der staar ogsaa i § 6, første Stykke, Tale om, i hvilke Tilfælde man overhovedet er berettiget til Erstatning. Der staar: „Den skadelidende er berettiget til Erstatning, ikke blot for den Skade, han umiddelbart lider“, o. s. v. Hvis der altsaa ikke er lidt nogen Skade af den omhandlede Art, er der ingen Brug for Erstatning, og saa bliver der ingen Anvendelse for sidste Punktum i § 6. Jeg tror ikke, der er Anledning til nogen Redaktionsændring her, men skulde der ved nærmere Overvejelse være det, er det ogsaa af den Slags Ting, vi nok kunne komme over. — At Ordet „Indehaver“ i § 7 trænger til at bringes i Overensstemmelse med det ændrede Udtryk i § 5 i Begyndelsen, tror jeg, det ærede Medlem har Ret i. Det er vist mindre heldigt, at man ved den indførte Ombytning af „Indehaver“ med „Bruger“ i § 5 er kommen bort fra samme Udtryk, som findes i § 7. De bør vistnok bringes i Overensstemmelse med hinanden, ogsaa rent formelt.

De øvrige Bemærkninger, der ere gjorte overfor Lovforslaget, ere af saa lidt indgribende Natur, at jeg kan undlade at dvæle ved dem, og jeg skal derfor hermed slutte.

P. Knudsen: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal gøre. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) greb i sine Udtalelser Lejligheden til at fortælle, at Københavns

Kommune en Tid holdt Elektriciteten noget dyrere, end den var paa Frederiksberg, en Bemærkning, som den højtærede Minister med stor Begærlighed greb, navnlig fordi det ærede Medlem brugte Ordet „Skatteobjekt“. Det ærede Medlem kunde dog ikke undlade at konstatere, at Københavns Kommune har nedsat Prisen paa Elektricitet, saa for saa vidt er der ikke noget at klage over, men med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatteobjekt eller ikke, vil jeg dog gøre opmærksom paa, ogsaa overfor Ministeren, at Københavns Kommune staar i en Særstilling med Hensyn til Skattevæsenet. Naar der derfor her er nogen Forskel, er det Lovgivningsmagtens Skyld, der ikke har givet Kommunen Ret til ad sædvanlig Vej at faa de Indtægter, den behøver til sine Tarv. Selv om imidlertid Elektriciteten af en Kommune holdes noget over Produktionsprisen, have Borgerne det dog i deres Magt gennem Valg til Kommunen at bestemme de Priser, de ville have, men det have de ikke overfor et Privatselskab, der har Monopol, det er der ikke noget at gøre ved. Ved kommunal Drift og ogsaa ved Statsdrift har man derfor, som jeg ogsaa pegede paa, Sikkerhed for, at Befolkningen, gennem Lovgivningsmagten og Kommunalrepræsentationen, kan faa den Vare til de Priser, den ønsker, og som den kan leveres for. Den Sikkerhed har Befolkningen aldeles ikke overfor en privat Kapitalist, der har faaet Monopol. Men selv om Prisen ved kommunal Drift er højere, end den maaske burde være, maa man huske paa, at de Penge, der komme ind i Kommunekassen, gaa i alle Borgeres Lommer, medens de højere Priser, som Privatkapitalisten tager, overfor hvem, man ingen Magt har, gaa i hans private Lomme og ikke komme den store Befolkning til gode. Jeg kan derfor ganske rolig sige, at de omtalte Bemærkninger ere faldne fuldstændigt til Jorden, og de have heller ikke noget at gøre med den Sag, jeg berørte.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (H. L. Jørgensen) sagde, at det var et Lovforslag, som Bønderne ønskede gennemført, idet de derved vilde faa billig Drivkraft, men paa den anden Side protesterede han mod mine Udtalelser om, at der vilde komme en Tid, da Bønderne maatte opgive en væsentlig Del af den nuværende Drivkraft. Han gik nemlig ud fra, at de til enhver Tid stod med den nuværende Drivkraft, saa at de, naar Elektriciteten blev for dyr, kunde kassere den og anvende den gamle Drivkraft igen.